

KÖRNYEZETI ZAVAR

▷ KÉP: HAJDÚ TAMÁS

„Zavar. Vizuálisan is és érzelmileg is. Zavar, hogy ilyen környezetben kell a gyermekemet felnevelnem, zavar, hogy dominál a giccs és a rossz ízlés. De közben élvezem is, mert jókat lehet szórakozni rajtuk. Nem mindenkit érint meg ez a fajta látásmód. Szakmámat tekintve morfológus állatorvos vagyok. Lehet, hogy emiatt kicsit »ferde« a humorom, de akik igazán ismernek, azoknak egyből lejön a poén.”

A falakról festék mállik. Egy letűnt rendszer gépjárműi szétszerelve állnak a háttérben, miközben egy zavarodott kutya sétál előttük, mint egy kísértet a havon. Az egész egy rothadó, szürreális festmény része...
Mindig van valaki, aki átfest egy csorba falat, és a romos autócsodákat újakra alakítja. Röviden: a barkácsolókban még mindig van egy kis fantázia.

Az én kelet-európai szomszédságom mindennapjait ábrázolja: Hajdú Tamás amatőr fotográfusnak vallja magát, főállásban állatorvos. Szilágy-somlyón született, Nagybányán él. Először – úgy egy évtizede – a blogjával találkoztam, ami – szerencsére – azóta is rendületlenül üzemel. Egymás mellett haladtunk, talán hatással voltunk egymásra. Tamás munkái rám, biztosan. Egyszerű, letisztult és mégis rendkívül ironikus kifejezési módja teszi egyedivé képeit. Úgy érez rá a hétköznapi abszurdítására, mint Martin Kollar. A romániai valóság mögül a világlátása tör elő.

Kálló Péter

◀ FÉLBEVÁGVA

**Nem minden szomszédnak sikerül
összegyűjteni a pénzt a hőszigetelésre,
így félbehagyott közterek, kutyák, autók
és életek a hátterei a mindennapi létnek**

NAGYBÁNYA, ÁLLOMÁS LAKÓTELEP, 2015

▼ KIVIRÁGZOTT TRABI

**A kockaformák valóságában egy eldugott,
kis zugban található a legszebb csodákat.**

**A pöfékelő kétütemű, mintha
felkoszorúzva, piederstálra kiállítva
várná gazdáját**

NAGYBÁNYA, 2106

Európa keleti részének lakónegyedei egyszerre a sűrű élet és az elhagyatottság helyei. Nyáron még inkább így van ez: a buja tenyészet és a sivár kipusztultság ugyanazon időben van itt jelen a házak közötti szűk tereken, a falakon, a járdákon, az erkélyeken, a repedésekben és a szürke felületeken. A növényzet elszabadul, jótékonyan eltakarja az elhanyagolt térelemeket, harsányan színezi a szürkét, a holt anyagot, a porladó betont pedig a burjánzó élet fojtogató szorításba öleli.

A hajdan szebb napokat látott, a szocialista ipar büszkeségeinek egykori jelképei, a vágy tárgyát képező Dacia gépkocsik utolsó példányai itt bújnak meg elhagyatottan a merészen és buján felnövő növények fényes-zöld sátra alatt. A repedésekből kinő a fű, a járdaszegély és a kanálisfedő körüli széttervezett és egyenetlen betonfelületet rózsaszín és vörös kontúrokkal rajzolja körül a pazarlóan elhullatott virágszirom-szőnyeg. A holt anyag minden részébe, minden repedésébe – melyet az idő ejtett, de be nem foltozott – betör a nyár, és lélegzik szabadon, háborítatlanul.

▲ A HATTYÚ DALA

**Egy megfagyott hattyú az állatorvosi boncteremben,
a halál minimalista kompozíciójának mementójaként**

NAGYBÁNYA, 2014

◀ A SZOMSZÉD KERTJE MINDIG ZÖLDEBB

**Hattyú-installáció, elhasznált gumiabroncsokból.
E virágtartók a kreativitás és az unalom szobrai. A néző
szinte vágyik fel, az ablakba, behelyettesítve a kiskert
gazdáját, aki minden reggel megszemlélheti alkotását**

NAGYBÁNYA, 2015

SZÜRREÁLIS TÁJKÉP ▲
MÁRAMAROS, 2013

PANEL HÁZTÁJIK ▼
NAGYBÁNYA, 2014

LELOMBOZVA ▲
ZAZAR LAKÓTELEP, NAGYBÁNYA, 2013

TAVASZ ▼
NAGYBÁNYA, 2014

BUSZMEGÁLLÓ ►
**A kutya az ember legjobb barátja,
de a tétlenség színpalai közül nézve különös
értelmet nyer ez a közhely**
NAGYBÁNYA, 2016

A MUNKA HEVÉBEN ▼
**Idős néni gondozza a panellakásához tartozó kiskertjét.
A faluról a betondzsungel sűrűjébe került embereknek
zsebkendőnyi föld jut terményeik gondozására.
Szinte lelkiismeret-furdalásunk van, hogy a valóság
ennyire mulatságos tud lenni**
ZAZAR LAKÓTELEP, NAGYBÁNYA, 2015

De talán mégsem mindenütt ilyen érintetlen ez a hullámzó növényi élet. A lelkes, de szegényes emberi gondoskodás nyomai is ott vannak az anyag újrafelhasználásának kreatív kísérleteiként a tömbházak közti virágos- és zöldségeskertecskékben: félbevágott pillepalackok, műanyag mécsesek, apró vaskerítések. A pillepalack úgy van itt jelen, ebben a térben, mint a fogyasztói társadalom és a találmányos mindennapi élet kelet-európai szimbiózisa, mint a vágy és a szükség ellentétének helyi kibékülése.

A bent és kint határvonalai is képlékenyebbé válnak, a privát szféra hagyja magába omlani a nyár illatait, zöld burjánzását. De a magánszféra is bátrabban és szeméretlenebbül lép ki a nyilvános térbe: nem bánja sem a szegénységet, sem a rútságot. Nem kendőzi magát, nem akar tehetősebbnek és szebbnek látszani, mint amilyen: öreg vállon leengedett ruhapánt és foszlott, pecsétes, intim ruhadarab a szárítókötélen – kitárkodik, és önfeledten éli a napfényes életet. Mit is kellene szégyellni itt? Ezek vagyunk, ilyenek vagyunk.

DACIA ES BRINGA BEGAZOSÍTVÁ ►

NAGYBÁNYA, 2016

TEKINTET ▲

Míntha a múltból, egy napsütötte legelőről
maradt volna itt ez a tömbháznegyedben legelésző
tehén, a köré épült betonváros pedig már csak egy
magányos szigetet hagyott számára

KÜLSŐ LAKÓTELEP, NAGYBÁNYA, 2014

ITT A MACSKA ►

Szórakoztató, ahogy szembejönnek ezek a telepalji, alapvetően giccses, de a környezet által mégis egészen egyedivé varázsolt pillanatok

HATVAN LAKÓTELEP, 2015

A KISKERT ŐRE ▼

Az emberi képzelőerő és a realizmus találkozása

HATVAN LAKÓTELEP, 2016

Jól megfér itt együtt, a tömbházak között a szemérmetlen ruhadarab és a politikusportré. A valahonnan idekóborolt, falusi idillt idéző tehén és a magasra nőtt bozót mögött magasodó, valaha az urbanizáció igényével épült, lepusztult tömbház. Nézzük a fotókat, és gondolkodunk: milyen életetek rejtenek a falak, mi van az ablakok mögött, kié a Barbie-rózsaszín blúz a szárítókötélen, mely viselője elől épp eltakarja a kilátást? Nézzük, és kérdezzük: milyenek a kilátások innen?

Bodó Julianna

CIKKÜNK A PHOO MAGAZINNAL EGYÜTTMŰKÖDVE JÖTT LÉTRE
WWW.PHOO.HU

HAJDÚ TAMÁS
ÁLLATORVOS-PATOLÓGUS,
FOTÓGRÁFUS (ROMÁNIA)